

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Parlament avala el diàleg tot i el rebuig de Junts i CUP

ERC tira endavant, amb el suport del PSC i ECP, un text en suport de la taula i de l'acord marc bastit entre Vilagrà i Bolaños ■ Els independentistes sí que fan pinya per tramitar una llei d'amnistia

Òscar Palau
BARCELONA

El Parlament va avalar ahir l'aposta pel diàleg del govern, i més en concret d'ERC, però va evidenciar la disparitat d'estratègies dins l'independentisme i fins i tot dins del mateix executiu, ja que Junts i la CUP, amb qui van pactar alguns punts de la moció inicial dels republicans, van votar en canvi contra altres gens menors, aprovats gràcies al vot del PSC i els comuns. En concret, Junts i la CUP van rebutjar mostrar el "ferm compromís" amb les tasques de la mesa de diàleg i negociació i comprometre's en l'aposta "per la via política" i la recerca de solucions pactades en aquest marc. A més, es van oposar al punt introduït d'acord amb els comuns que explicita el suport a l'acord marc a què el 8 de juliol van arribar la consellera de la Presidència, Laura Vilagrà, i el ministre homòleg, Félix Bolaños, que reesitua les bases per reprendre la taula amb l'objectiu de "superar la judicialització". Els tres grups independentistes, això sí, van votar una esmena de la CUP que hi afegia que la resolució del conflicte "per la via no violenta" passa "de forma imprescindible" pel recone-

ERC i Junts van coincidir ahir a defensar l'amnistia però van evidenciar discrepàncies estratègiques pel diàleg ■ RAMON BOADELLA

Les frases

“Defensem la via negociada amb condicions i garanties, mostrant el compromís amb la taula articulada entre governs”

Marta Vilalta
PORTAVEU D'ERC

xement dels drets d'autodeterminació i d'amnistia. “Si pretenen beneir l'actual taula de diàleg amb aquesta moció, saben que no poden comptar amb nosaltres”, justificava el

“Si sols ens fixem en el marc antirepressiu, obviant l'objectiu de l'autodeterminació, ens debilitarem. És una falsa sortida”

Josep Rius
DIPUTAT DE JUNTS PER CATALUNYA

diputat de Junts Josep Rius, que recordava que el pacte d'investidura "combinava" el diàleg amb la preparació d'un nou embat democràtic. Segons ell, l'actual taula "perjudi-

Que l'Estat prengui nota d'Escòcia

El Parlament també va aprovar ahir a la tarda, amb el suport dels independentistes i fins i tot els comuns, una moció de Junts acordada amb ERC que considera "necessari" que el govern espanyol "reconegui l'exemple democràtic" que suposa el referèndum escocès del 2014 i l'anunciat el 2023, i que "en democràcies avançades, els referèndums es poden fer i es fan"; i són "el millor mecanisme" per donar resposta a les

demandes d'autodeterminació "quan aquestes són majoritàries i persistents". La moció "celebra i dona suport" al govern escocès en la nova votació de l'octubre del 2023, i expressa el "respecte" (aquí amb l'abstenció de CUP i comuns) a les "credencials democràtiques del Regne Unit", a més de ressaltar que allà "no s'ha produït ni es produirà" la persecució i repressió a què encara ara és sotmès l'independentisme català.

ca" la resolució del conflicte perquè envia "un senyal erroni", ja que desmobilitza a l'interior i assenyalava falsament a l'exterior que està en vies de resolució. Rius també replicava el president Aragonès, que la vigília prioritzava tancar la carpeta repressiva abans d'obrir la de l'autodeterminació a la taula, i li va recordar que "l'amnistia sense l'autodeterminació no té sentit".

Des de la CUP, Dolors Sabaté també va retreure a ERC que amb la moció només busqués "un marc de validació" per a les "renúncies" de la taula, que veu un instrument "al servei de l'estabilitat i la governabilitat". "Aquí no ens hi trobaran", etzibava, abans de deixar clar que no acceptaran un marc que tingui "com a horitzó principal" la desjudicialització i la desescalada repressiva, però no inclogui l'autodeterminació. La republicana Marta Vilalta, que lamentava la "posició tan hostil" de la CUP, defensava que "no es tracta de beneir res ni ningú", i que "de rendició, res", sinó que cal "remar per construir solucions". "Hi som per picar pedra, no per picar ferro fred", etzibava per defensar la negociació.

Els tres grups sí que van votar a favor dels punts que insten a buscar un diàleg "en un marc dotat de garanties i entre iguals", a denunciar i superar la judicialització i la persecució ideològica i a articular una agenda antirepressiva "el màxim de consensuada possible". Així, van comprometre's a avançar al Parlament en la tramitació d'una llei d'amnistia que, això sí, al final hauria d'aprovar el Congrés. ■

ERC, la CUP, el PSC i els comuns insten Borràs a investigar l'afer Dalmases

Ò. Palau
BARCELONA

Els grups d'ERC, la CUP, el PSC i els comuns van reclamar ahir en una carta conjunta a la presidenta del Parlament, Laura Borràs, que iniciï un procediment per determinar si la seva mà dreta, el diputat de Junts Francesc de Dal-

mases, ha "vulnerat el codi de conducta" de la cambra i que, si és així, emprengui "les accions pertinents". Els grups donen suport a les investigacions anunciades per la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) i el Grup de Periodistes Ramon Barnils arran de l'episodi desvelat per Nació Di-

gital i el diari.es, que denuncien "conductes intimidatòries" de Dalmases cap a una periodista de TV3, en presència de la mateixa Borràs, després d'una entrevista. Els grups, que reivindiquen la llibertat de premsa, es declaren preocupats pels fets, que veuen "contraris a la conducta exemplar"

que ha de tenir un diputat. Al matí, el president Pere Aragonès ja havia dit que li havien causat "força estupor". "M'incomoda que es passin per alt pressions inacceptables a periodistes", va reblar a Ràdio Estel.

El mateix Dalmases, que se sotmetrà a un expedient informatiu de Junts i no exercirà per ara de por-

Dalmases es va defensar ahir al ple ■ RAMON BOADELLA

taveu a la comissió de la CCMA, es va voler defensar a la tarda en ser al·ludit per Cs al ple. "Fa tres dies que visc un circ que està evolucionant cap a un linxament difícil de justificar", va lamentar, abans de dir que no té res de què amagar-se i que "si alguna passió" ha tingut, com a periodista, és la llibertat de premsa. Sobre els fets, Dalmases va admetre una "discussió encesa" amb una persona de qui estima i valora el periodisme que fa, i ho va situar "en termes estrictament de perspectiva periodística". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Josep Pagès** Exsíndic de l'1-O i diputat de JxCat al Congrés

“No tenim cap marge de tornar a sortir absolts”

CONDICIÓ D'AFORAT • “En realitat és una pena afegida, ja que suposa que t'acabi jutjant el Suprem, el tribunal més polititzat, parcial i més escorat a la dreta de l'Estat” **DIÀLEG** • “Si el nostre cas no deixa en evidència qualsevol política dita de desjudicialització, que em diguin quin altre ho faria” **INTERPRETACIÓ** • “Això és repressió judicial, i no hi ha més”

Francesc Espiga
BARCELONA

El professor de dret constitucional Josep Pagès és un dels cinc antics síndics del referèndum de l'1-O a qui l'Audiència de Barcelona ha anul·lat la sentència absolutòria de l'acusació de desobediència greu a l'autoritat i usurpació de funcions.

S'esperava l'anul·lació de la sentència absolutòria?

No ens ho esperàvem. És absolutament insòlit que un judici s'hagi de repetir, i més amb els arguments que s'utilitzen. Aquí el més important és que aquesta sentència de l'Audiència ve a esmenar les mancances que va tenir la fiscalia en la seva actuació i, a més, a donar-li una segona oportunitat davant d'un altre òrgan judicial perquè pugui corregir-les. És adir, no és només la repetició d'un judici, sinó que s'està predeterminant el resultat del següent judici.

Per tant l'argument que esgrimia el recurs de la fiscalia, i que al·lega qüestions essencialment de caràcter “tècnic” com ara apreciar contradicció entre els fets declarats provats i la decisió final, creu que no tenen fonament, són només fum?

Aquí el que hi ha és una actuació conjunta de diferents organismes judicials i de la fiscalia que, en lloc d'actuar de forma independent com pertocaria, ho fan de manera organitzada per acabar cometent una decisió judicial predeterminada. Això és repressió judicial, i no hi ha més. L'argument tècnic de la fiscalia per presentar el recurs, és el que menys importa. Ha estat l'excusa per fer repetir el judici, però com a argument no se sosté. De fet, aquí hi ha una qüestió interessant, com és que la sentència de l'Audiència l'únic que fa és polsar l'argument de la fiscalia, i fins i tot millorar-lo, i per contra no dedica ni una sola coma a rebatre els arguments de les nos-

Josep Pagès, durant una roda de premsa de JxCat en una imatge d'arxiu ■ EPA

tres defenses.

Afronten el nou judici des d'una situació d'indefensió atès que la fiscalia ja coneix la seva línia de defensa?

Totalment. La sentència no s'ha fet sobre la base d'una acció probatòria, sinó a partir d'una interpretació del judici que hi ha hagut però, en canvi, determina de quina manera s'han de valorar les proves en la instància judicial on retorni, i que encara no sabem quina serà. En qualsevol cas el que fa és deixar en evidència i fora de joc la nostra estratègia de defensa, perquè ja és coneguda. La fiscalia no només tindrà l'opció de jugar de nou un partit que va perdre, sinó que ja surt amb un avantatge de 5 a 0 al marcador. No tenim cap marge de tornar a sortir absolts, perquè hi ha una

acció organitzada, que no sabem fins a quin punt llinda amb la prevaricació, del poder judicial en les seves diferents instàncies.

Hi veuen una intencionalitat política al darrere?

És així. La fiscalia des del primer moment ha tingut una actitud absolutament inquisitorial. I una de les proves d'això és que inicialment se'ns acusava del delictes de malversació, i això no tenia cap fonament perquè el transport, o les dietes, ens ho vam pagar nosaltres. I amb una acusació tan infundada, ja es demostrava la politització de l'acusació. Però no només això. La fiscal que ens va fer la querrel·la no tenia coneixement dels fets, sinó que va actuar basant-se en suposicions, el que també referma la politització de tot

plegat. A més, cal recordar que, des del primer moment, el Constitucional ja va dir que la sindicatura era un òrgan nuclear del referèndum, quan era una garantia d'imparcialitat.

Ara estem en un context en què es parla d'un anhel de voler 'desjudicialitzar la política'. La sentència no sembla que aboni precisament aquest camí, no?

No hi ha cap cas, al món, on es persegueixi uns acadèmics per haver fet la feina que els és pròpia. Hi ha resolucions de Nacions Unides que assenyalen que els acadèmics tenim l'obligació d'aportar els nostres coneixements a la societat. I és el que fem nosaltres formant part d'un òrgan electoral. I està sent objecte d'una persecució judicial inèdita, i si això no deixa en evidència qualsevol políti-

FORMAT EN DRET

Llicenciat en ciència política i sociologia i professor de dret constitucional de la Universitat Autònoma de Barcelona, Josep Pagès (Sant Celoni, 1972) ha exercit d'advocat de la Generalitat i secretari de la Comissió Territorial d'Urbanisme a les Terres de l'Ebre i Tarragona, entre altres càrrecs. També és secretari del col·lectiu Praga de lletrats. Actualment també és diputat a Corts per JxCat.

La fiscalia no només podrà jugar de nou un partit que va perdre, sinó que ho farà amb 5 a 0 a favor

ca dita de desjudicialització, que em diguin quin altre cas ho faria. Es parla molt que la fiscalia només depèn del govern quan toca nomenar el fiscal general de l'Estat, quan tothom sap que això no és així. Per tant la cosa és molt simple: que el senyor Pedro Sánchez agafi el telèfon i parli amb el fiscal general. Perquè no està escrit en cap paper, però les coses funcionen així. I si no ho volen fer, és que no tenen cap interès a posar fi a la repressió a Catalunya.

En el seu cas, pot acabar al Suprem ja que és aforat. L'inquieta especialment?

No m'inquieta res del que pugui passar, perquè la nostra actuació va ser per un motiu de servei públic al nostre poble, i no em neguiteja les conseqüències que pugui representar això ni que el cas acabi el Suprem. Aquí hi ha, a més, una paradoxa, que és que l'aforament serveix *a priori* per protegir el diputat i, en canvi, això et pot dur davant del Suprem. L'aforament, en realitat, és una pena afegida, ja que suposa que t'acabi jutjant el tribunal més polititzat, parcial i més escorat a la dreta de l'Estat i, a més, sense tenir dret a una doble instància. A més, el nostre ja és, *de facto*, un segon judici penal, perquè ja se'ns van imposar unes sancions desorbitades que van ser el motiu pel qual el govern ens va dir que renunciéssim, i que per lleialtat vam fer. I en aquelles multes ja hi havia un contingut penal. ■